

מסכת נדרים

פרק ו

א. הנזיר מן המבשל, מתר בצלי ובשלוק. אמר קונם תבשיל שאיני טועם, אסור במעשה קדשה רב, ומתר בעבה ומתר בביצת טרמיטא, ובדלעת הרמוצה:

ב. הנזיר ממעשה קדשה, אינו אסור אלא ממעשה רתחמה. אמר, קונם היורד לקדשה שאיני טועם, אסור בכל המתבשילין בקדשה:

ג. מן הכבוש, אינו אסור אלא מן הכבוש של ירק. כבוש שאיני טועם, אסור בכל הכבושים. מן השלוק, אינו אסור אלא מן השלוק של בשר. שלוק שאיני טועם, אסור בכל השלקים. מן הצלי, אינו אסור אלא מן הצלי של בשר, דברי רבי יהודה. צלי שאיני טועם, אסור בכל הצלויים. מן המליח, אינו אסור אלא מן המליח של דג. מליח שאיני טועם, אסור בכל המליחים:

ד. דג דגים שאיני טועם, אסור בקהן, בין גדולים בין קטנים, בין מלוחין בין טפלין, בין חזין בין מבשילין, ומתר בטריית טרופה

ובציר. הנוֹדֵר מִן הַצִּתָּה, אָסוּר בְּטָרִית טְרוּפָה, וּמִתֵּר בְּצִיר
ובמִרְס. הנוֹדֵר מִטָּרִית טְרוּפָה, אָסוּר בְּצִיר ובמִרְס:

ה. הנוֹדֵר מִן הַחֶלֶב, מִתֵּר בְּקוּם. וְרַבִּי יוֹסִי אוֹסֵר. מִן הַקּוּם, מִתֵּר
בְּחֶלֶב. אָבָא שְׁאוּל אוֹמֵר, הנוֹדֵר מִן הַגְּבִינָה, אָסוּר בָּהּ בֵּין מְלוּחָה
בֵּין טְפִלָּה:

ו. הנוֹדֵר מִן הַבָּשָׂר, מִתֵּר בְּרֹטֶב ובקָפָה. וְרַבִּי יְהוּדָה אוֹסֵר. אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה, מַעֲשֶׂה וְאָסֵר עָלֵי רַבִּי טַרְפוֹן בֵּיצִים שֶׁנִּתְבַּשְׁלוּ עִמּוֹ.
אָמְרוּ לוֹ, וְכֵן הִדְבֵּר, אִימָתִי, בְּזִמְנָא שֶׁיֹּאמֵר בָּשָׂר זֶה עָלֵי, שֶׁהַנוֹדֵר
מִן הַדְּבָר וְנִתְעַרַב בְּאַחֵר, אִם יֵשׁ בּוֹ בְּנוֹתָן טַעַם, אָסוּר:

ז. הנוֹדֵר מִן הַיֵּין, מִתֵּר בְּתַבְשִׁיל שֶׁיֵּשׁ בּוֹ טַעַם יֵין. אָמַר קוֹנָם יֵין
זֶה שְׁאִינִי טוֹעֵם, וְנִפְלַל לְתַבְשִׁיל, אִם יֵשׁ בּוֹ בְּנוֹתָן טַעַם, הֲרִי זֶה
אָסוּר. הנוֹדֵר מִן הָעֲנָבִים, מִתֵּר בַּיֵּין. מִן הַזֵּיתִים, מִתֵּר בְּשֶׁמֶן. אָמַר
קוֹנָם זֵיתִים וְעֲנָבִים אֵלּוּ שְׁאִינִי טוֹעֵם, אָסוּר בָּהֶן וּבִיוֹצֵא מֵהֶן:

ח. הנוֹדֵר מִן הַתְּמָרִים, מִתֵּר בְּדִבְשׁ תְּמָרִים. מִסְתַּוְּנִיּוֹת, מִתֵּר
בְּחֶמֶץ סְתַוְּנִיּוֹת. רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בִּתְרִיא אוֹמֵר, כָּל שֶׁשֶּׁם תּוֹלְדָתוֹ
קְרוּיָה עָלָיו וְנוֹדֵר הֵימָנוּ, אָסוּר אֹף בִּיוֹצֵא הֵימָנוּ. וְחֻכָּמִים מִתִּירִין:

ט. הנוֹדֵר מִן הַיֵּין, מִתֵּר בַּיֵּין תַּפּוּחִים. מִן הַשֶּׁמֶן, מִתֵּר בְּשֶׁמֶן
שֶׁמֶשְׁמִין. מִן הַדִּבְשׁ, מִתֵּר בְּדִבְשׁ תְּמָרִים. מִן הַחֶמֶץ, מִתֵּר בְּחֶמֶץ

סתוניות. מן הכרשיו, מתר בקפלוטות. מן הירק, מתר בירקות
השדה, מפני שהוא ישם לואי:

י. מן הכרוב, אסור באספרגוס. מן האספרגוס, מתר בכרוב. מן
הגרסים, אסור מן המקפה, ורבי יוסי מתיר. מן המקפה, מתר
בגרסין. מן המקפה, אסור בשום, ורבי יוסי מתיר. מן השום, מתר
במקפה. מן העדשים, אסור באששיו, ורבי יוסי מתיר. מן
האששיו, מתר בעדשים. חטה חטים שאיני טועם, אסור בקן בין
קמח בין פת. גרים גרסין שאיני טועם, אסור בקן בין חיון בין
מבשלים. רבי יהודה אומר, קונם גרים או חטה שאיני טועם, מתר
לכוס חיים: